

Nemzetközi partnertalálkozó Olaszországban

Az Első Óbudai Német Nyelvoktató Nemzetiségi Általános Iskola öt tanulója és két tanára a német nyelvű "Nemzetközi ízek nyomában" Erasmus+ program kapcsán egy hetet olasz ízeket kutató San Giovanni Rotondoban.

Pio atya városa Puglia tartományban, a Gargano-hegységben az egyik legjelentősebb olasz zarándokhely.

Ha valaki azt meséli Önöknek, hogy Dél-Olaszország meleg és napsütéses már tavasszal is, nos....., ne higgyenek neki. Vagy csak nem ugyanaz a március volt a kiválasztott időpont....

Az olasz kollégák ugyan minden tőlük északra eső országból érkező- azaz mindegyik- iskolát nyomatékosan megkértek, hogy hideget ne hozzanak magukkal, perszem kerülhetett a gépezetbe, mert évek óta nem tapasztalt hideg és hó fogadott bennünket és kísért is végig.

Amit azonban kétkedés nélkül elhihetnek, hogy meleg és napsütéses a fogadtatás a kollégák, tanulók, vendégfogadó családok részéről. A két nap után elhangzó "olasz szüleim" kifejezés mindent elmond a kialakult kapcsolatokról.

A megnyitó ünnepségre nagyon igényes műsorral készültek a vendéglátók, tánccal és közös énekléssel indítottuk a hetet.

A hét tematikája az étkezési sztereotípiák volt; minden ország részben ráerősített, vagy rácáfolt a róluk kialakult képre.

Nagyon büszkék voltunk tanítványainkra, akik a találkozó legfiatalabb résztvevői voltak ugyan, de összeszedetten, bátran mutatták be a prezentációikat.

Budapest bemutatása után többen jelezték, hogy kedvet kaptak egy magyarországi utazáshoz, illetve, hogy vissza szeretnének jönni.

A sztereotípiáink felsorolásából nem hiányozhatott többek között a paprika, a gulyás, elárultuk, hogy a fagyis dobozban, ha a nagymamától kaptuk, pörkölt van. A "pörköltszeretetünket" mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy palacsintát is töltünk vele.

Beszámoltunk a két halászlé, a bajai és a tiszai küzdelméről, valamint arról, hogy tejföl nélkül nincs hűtőszekrény. Németországban ugyan a pörkölt neve a Gulasch, de elárultuk, hogy igazából mi mit értünk gulyás alatt.

A tészta hazájában a mieinket is bemutattuk, természetesen a mákos lett a kedvenc, bár felhívtuk mindenki figyelmét, hogy ugyanazt a kinézetet mosolyogva motorozással is el lehet érni, mint a mákos tészta evéssel.

A kedvenc édességből, a Túró Rudiból kóstolót is vittünk, a fogyasztás sebességéből arra engedtünk következtetni, hogy nem csak udvariasságból mondták, hogy ízlik.

A fröccsről is ejtettünk egy-két szót, néhány elnevezést is megtanítottunk a hallgatóságnak, de természetesen dr. Zwack történetét is megismerhették.

Amennyiben a magyar nyelvet nehéznek ítélnék meg, kis segítséget is nyújtottunk, ha valaki az "egészségedre" helyett azt mondja, hogy "Heckenschere", azaz bozótvágó, senki nem veszi észre a különbséget.

Részt vehettünk Eboliban egy fesztiválon, ahol több iskola, köztük vendéglátóink is különböző dialektusban adott elő zenés, táncos jeleneteket.

Az Olaszországban kibocsátott 1 Cent hátoldalán a Castel del Monte látható, melyet nekünk is volt alkalmunk meglátogatni. Projektünk eszmeiségéhez remekül illeszkedett ez a program, mert a vár építtetője II. Frigyes német-római császár tekinthető az európai eszmeiség megteremtőjének, jóval korát meghaladva, már a XI. században.

Eljutottunk egy bivalyfarmra, ahol egyik szemünk sírt, a másik nevetett. A vidámság oka az volt, hogy az ott készített mozzarella fenomenálisan finom volt, másfelől viszont szembenéztünk a pár napos kis bivalyokkal, amiket tápszerrel etetnek mesterségesen, hiszen a tej kell a sajtnak...

A város egyik elismert szakácsa volt segítségünkre- vagy mi voltunk az övére?- lasagna készítés során. A pugliai változat abban különbözik sorstársaitól, hogy itt a töltelékot főtt tojással is gazdagítják.

A szülői esten a vendéglátó családok jellegzetes olasz házi süteményekkel kápráztattak el bennünket, emellett a hangulat leírhatatlan volt.

A meghirdetett nemzetközi fotópályázat kiállítására és eredményhirdetésére is sor került.

A projekt eredeti céljából kiindulva a nemzetközi ízelet nem csak a kötött programok során, hanem minden adódó alkalommal kutattuk, kerestük és persze mindig meg is találtuk.